Як від м'яча, що потрапляє в скло,
Почався день од вибуху тугого.
Схвильований, не будячи нікого,
Покинув на світанку я житло.

За рундуком в тужавий гурт звело
Людей, которі наслухали строго,
Куди стріляє з корабля залога,
Куди той свист холодний понесло,

Пробіг матрос. Осколок ґедзем тенькнув.
Трамвайний дріт шукав іржаву рейку,
Немов ласо, закручене в петлю.

Вже іграшка нікчемна і горбата —
При штабі мокла кинута гармата.
Якій відбили колесо в бою.

1920, Одеса